

1. Ge - ze - gend zij die blij - ven op het pad, dat God in zijn ge - bod heeft voor - ge - schre - ven,
 2. Maak Gij dan zelf mijn we - gen vast, o Heer, om die naar uw be - pa - lin - gen te rich - ten.
 3. Hoe zal een man zijn we - gen in zijn jeugd be - vei - li - gen en al - tijd rein be - wa - ren?
 4. Ik meld het - geen uw mond ver - or - dend heeft, ik ben ver - blijd in uw ge - tui - ge - nis - sen:
 5. Doe aan uw knecht het goe - de toch, o Heer, dan leef ik naar uw woord in al mijn we - gen.
 6. Wie uw ge - bod hoog - moe - dig o - ver - treedt: uw vloek be - dreigt zijn god - de - lo - ze da - den.
 7. Gij weet hoe diep ik neer - ge - bo - gen ben, wil naar uw woord mij 't wa - re le - ven schen - ken.
 8. Ik schrei tot U; richt Gij mij op, o Heer, doe Gij de weg der leu - gen van mij wij - ken,

3

die al wat Gods ge - tui - ge - nis be - vat
 Wan - neer ik uw ge - bo - den zie en eer,
 Slechts door uw woord, dat steeds mijn hart ver - heugt.
 geen rijk - dom, die mij gro - ter vreug - de geeft.
 Ver - licht mijn oog, zo - dat ik zie en leer
 Gij kent, o Heer, de smaad en al het leed
 Gij hebt ge - hoord dat ik mijn pa - den ken,
 uw waar - heid is het pad dat ik be - geer;

4

van har - te doen en daar - naar wil - len le - ven,
 dan zal ik nooit door on - op - recht - heid zwich - ten;
 U zoek ik, Heer, uw woord laat ik niet va - ren.
 'k Zal van uw pad mij al - tijd ver - ge - wis - sen,
 hoe heel uw wet vol won - der is en ze - gen.
 waar - mee ik zelfs door vor - sten word be - la - den.
 maak mij dan zelf ge - hoor - zaam aan uw wen - ken.
 mij zal uw woord het vas - te steun - punt blij - ken.

5

die zijn be - vel be - wa - ren als een schat; daar - voor hebt Gij, o Heer, uw wet ge - ge - ven.
 dan loof ik U, als ik uw wet - ten leer. Ver - laat mij niet, maar blijf mijn pad ver - lich - ten.
 Be - hoed mijn hart, dan prijs ik U met vreugd. Wat Gij be - paalt, blijf mij dat ook ver - kla - ren.
 daar uw ge - bod mij steeds voor o - gen zweeft. Dat is mijn lust, uw woord wil ik niet mis - sen.
 Ik heb op aard' als vreem - de - ling uw recht en uw ge - bod voor al - tijd lief ge - kre - gen.
 Gij weet dat ik uw woor - den niet ver - geet, ik laat door uw ge - tui - ge - nis mij ra - den.
 Wan - neer ik aan uw we - gen mij ge - wen, dan zal ik al uw won - d'ren o - ver - den - ken.
 Ik ga uw pad, be - schaam mij niet te zeer; Gij komt mijn hart ver - rui - men en ver - rij - ken.